

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Són els pusillànimes de sempre, els que creuen que una lluita com la que sostè Espanya contra l'imperialisme feixista no té una importància cabdal. I encara es desesperen en constatar que cada dia s'imposen restriccions més accentuades en les nostres necessitats. Solament, per la seva provada inconsciència, es pot concebre que no es valoritzin, per aquells pobres d'esperit, els actes d'heroisme que tant han sovintejat a través de la nostra guerra. Qui els fa reflexionar un moment sobre els sofriments dels pobles que passen per la invasió! No hi ha possibilitat. Ells només enyoren les diversions, les comoditats, en una paraula, el viure frívol, estroncat pel fet del moviment subversiu del juliol. Si s'imaginessin el que serà una societat, dins la qual tothom podrà sentir el goig de viure, ja no serien indiferents, i farien causa comú amb els qui propugnem per un demà millor. Llavors no es mostrarien pessimistes, perquè comprendrien la sublimitat de l'esforç i la grandesa de l'ideal. Tant se val, però, qui hi hagi com no, gent irredimible; sens aquests també guanyarem la guerra, no tan sols per la nostra raó, ans encara per la nostra força. Els episodis, més o menys impressionants, no han de tòrcer la nostra voluntat ni han de perjudicar la fermissima decisió que tenim presa: volem ésser lliures. Contra aquestes armes res hi podran les forces estrangeres; la força de l'ideal ens donarà l'ale per a sobreviure les més dures proves, i el poble, el veritable poble, lluitarà, malgrat tots els criminals designis, de dins i de fora, fins el triomf de la causa redemptora. — ALFIL.

ON VA EL MON?

Els redactors diplomàtics de la gran premsa d'Europa es lliuren aquests dies a fer comentaris de to sensacionalista entorn de la gravetat en què es troba la situació internacional, com a conseqüència de les mesures que sembla van a adoptar pròximament els països feixistes, en obeir al seu propòsit de plantejar oficialment el problema del seu imperialisme agressor.

L'eix Berlin-Roma-Toquio es disposa a plantar cara al món, estimulat per l'èxit aconseguit fins ara dins del joc de la política internacional i, concretament, per la política de concessió de primes a l'agressor.

El triple eix tracta ara de donar el cop colonial, i ja sembla prevista la intenció de Hitler de reunir els Reichstag, a l'objecte de reivindicar públicament les colònies per a Alemanya, prenent com a fonament els termes del Tractat de Versalles, segons els quals el Reich renuncia a les colònies a favor de les principals potències aliades i associades. Aquesta pretensió serà recolzada pel Japó i Itàlia, i com que els EE. UU. no han ratificat aquell Tractat, no podran intervenir-hi, i, per tant, França i Anglaterra es trobaran en nombre igual per a discutir-ho, circumstància que impossibilitarà a aquestes potències poder refusar la revisió de la distribució de mandats.

No cal negar la gravetat de la situació actual, més que més, en vigílies de la Conferència del Pacífic, ja que l'actitud dels Governos imperialistes es pot interpretar com un avençament de contestació a les negociacions entre els representants dels EE. UU., d'Anglaterra i de França. Si no fos prou, hi ha el precedent de què a Brussel·les no hi intervenen ni Alemanya ni el Japó, i la presència d'Itàlia, per no perdre el costum, serà de dissimulat saboteig, sense comprometre's a res.

Per això, pel transtorn que s'observa en aquests moments en la situació internacional, la gestió del comitè de no intervenció possiblement avenci i no s'hi perdi ja gaire més el temps. De moment ens ho confirma l'haver recaigut acord sobre el projecte de resolució, en la reunió del subcomitè de no intervenció, i ara es podrà entrar en la discussió del problema de la retirada de voluntaris de la guerra d'Espanya, prèvies les adhesions de les parts combatents.

La gravetat de la situació internacional es registra pel to de violència que ha pres la premsa dels diferents països europeus. Tenim a més el fet dels ininterromputs contingents de tropes italianes que arriben a Líbia, per concentrar-se en la frontera d'Egipte, que, després de la tragèdia que travessa el nostre país i de la invasió japonesa a la Xina, són motius suficients de preocupació, i per a preguntar-se: On va el món?